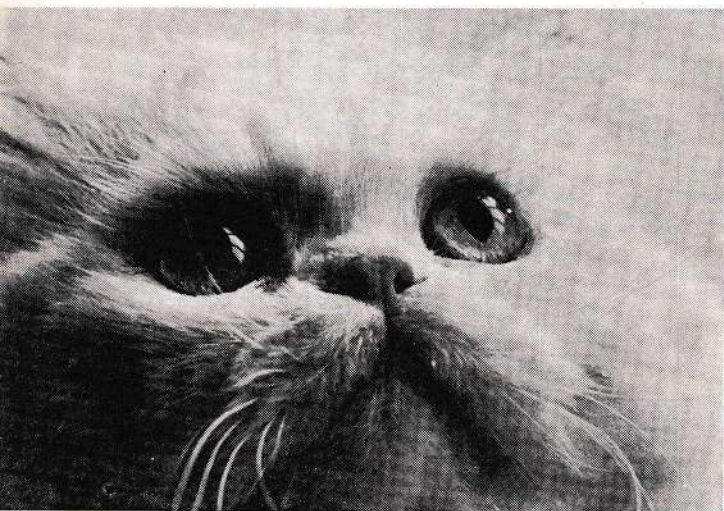

1

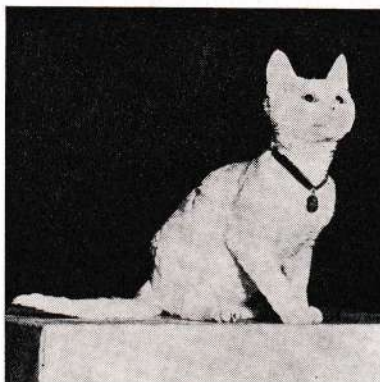
Medlemsblad for Jydsk Racekatte Klub og Dankat

hvæssebrættet

1968

Wessels specialer
tætpelsede rex katte
og blå burmesere

Gerda og Hans Pedersen,
Vesselbjergvej 25, Hadsten,
tlf. (06 - 19 41 11) 330

ADA's pension

for katte og hunde

★

Dyrene er under fast dyrlægetilsyn.
Depositum kr. 50,- ved afleveringen.

★

Højvangsvej 15
VADSBY pr. SENGELOSE
Tlf. (01) 99 52 22
eller Niels Ockens, tlf. 78 68 44

FELIX

Udgives af
Vestsvensk Kattklub,
Göteborg
Adresse: Bergvägen 27, Sävedalen

Fornemt billedmateriale og interessante artikler i hvert nummer.

Helårsabonnement 8 svenske kr.
Årets samtlige numre tilsendes.

INI opdræt

Siam, blå- og brunmaskede
Int. ch. ARILD BLUE AF INI
til avlstjeneste for ligestillede hunner.
Killinger lejlighedsvis til salg.

•

Irma Enø Pedersen
Grenåvej 156, Risskov

udkommer 3 gange årligt

Ansvarshavende redaktør:

Fru Henny Knudsen,
Thehøj, Norup, tlf. (085) 8 31 15.

Annonceekspedition:

Hr. Kurt Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr.
Århus, tlf. (06 - 18 21 11) 507.

*

JYSK RACEKATTE KLUB

Formand:

Hr. Hans Pedersen,
Vesselbjergvej 25, Hadsten,
tlf. (06 - 19 41 11) 330.

Næstformand og stamtavlesekretær:

Fru Irma Enø Pedersen,
Grenåvej 156, Risskov.

Kasserer:

Fru Dina Andersen,
Holmevej 253, Højbjerg,
tlf. (06) 27 25 10, giro 6 85 09

Sekretær:

Fru Gerda Pedersen,
Vesselbjergvej 25, Hadsten,
tlf. (06 - 19 41 11) 330.

Bestyrelsesmedlemmer:

Fru Jane Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr.
Århus, tlf. (06 - 18 21 11) 507.

Hr. Niels Stads vold,
Viaduktvej, Viby,
tlf. (06) 14 77 88.

Fru Maya Høgild,
Hem pr. Skanderborg,
tlf. Yding 79.

Fru Nina Eibye,
Funch Thomsensgade 14,
Århus N, tlf. (06) 16 85 26.

E. Lauridsen,
Sønsommervej 85,
Skjærbæk, Silkeborg.

Suppleanter:

Frk. Jytte Poulsen,
L. A. Ringsvej 64, Højbjerg.
Vibeke Andersen,
Riisvangsallé 74, Århus N.

Tryk:

Codex Tryk, Århus C.

JYRAK generalforsamling

*

JYRAK havde glemt at alliere sig med vejrguderne, da klubben den 17. februar afholdt sin årlige generalforsamling i KFUM's lokaler i Klostergade. Få timer før generalforsamlingen skulle tage sin begyndelse udbrød et voldsomt snevejr, der efterhånden udviklede sig til en kraftig snestorm og derved hindrede mange i at nå frem.

Med Kurt Petersen, Solbjerg, som dirigent afviklede man dagsordenen punkt for punkt, og de berammede valg fandt sted. Hans Pedersen, Hadsten, genvalgte énstemmigt til formand. Dina Andersen, Højbjerg, og Ejnar Lauritsen, Silkeborg, der i løbet af året var indtrådt i bestyrelsen efter Grethe og Helmuth Jensens udtræden, blev ligeledes genvalgt. Jane Petersen, Solbjerg, indvilgede i at blive siddende i bestyrelsen under forudsætning af, at en anden ville overtage sekretærposten. Denne post overtoges herefter af Gerda Pedersen, Hadsten, og hvervet som kasserer overdroges til Dina Andersen.

Grethe Jensen, Kolding, har gennem flere år udført et virkeligt forbilledigt arbejde som klubbens stamtavlesekretær. Men da Grethe Jensen ikke ønsker at være medlem af bestyrelsen, enedes man om at overdrage dette hverv til JYRAK's næstformand, Irma Enø-Pedersen, Risskov. Sidste år udvidedes JYRAK's bestyrelse til ni medlemmer, og man fandt det derfor rimeligt, at det skulle være et bestyrelsesmedlem, der bestred dette hverv.

Derefter behandledes de indkomne forslag, og medlemmerne blev orienteret om de rørelser, der er opstået for at fremme større skandinavisk samarbejde inden for kattesporten, evt. ved dannelse af en skandinavisk union. Bestyrelsen fik frie hænder til at arbejde videre med sagen.

Til stede ved JYRAK's generalforsamling var repræsentanter fra »Kattens Værn« i Århus. Man var herfra interesseret i et vist samarbejde med klubben, og da også JYRAK er interesseret i »kattens værn«, blot ud fra et lidt andet grundlag, skulle et sådant samarbejde kunne finde sted til forhåbentlig gavn og glæde for vore firbenede venner.

Jane

Racer eller varianter?

Rex-kattens godkendelse som en separat race har som bekendt givet anledning til en del diskussion. Nu ser det dog ud, som om Rex-katten bliver accepteret, dog foretrækker man at tale om en ny variant i stedet for en ny race. Der er sikkert ingen, der betvivler rigtigheden i professor Letards teori, men hvis man drager konsekvenserne af denne teori, hvad skal man så sige om racen »Manx«? Den haleløse kat er – som vi alle ved – hverken hjemmehørende på øen Man eller i Japan. Haleløse katte fødes nu og da rundt omkring i verden, og genetikerne har konstateret, at det her gælder en forandring af skelettet, en deformation, som er forbundet med en lethal faktor. Hvis man altså parrer Manx med Manx i flere generationer, dør afkommet. Til trods for dette er Manx'en allerede længe blevet regnet for en race for sig.

Som et vilkår for, at en ny race kan blive accepteret, har man stillet, at afkommet i 3 generationer skal være nøjagtige kopier af sine forældre. Blandt Manx-kattene derimod fødes der unger med hale og unger med større eller mindre stumphale. En af motiveringerne mod ikke at anerkende Rex'en var, at man kan »rexe« pelsen hos forskellige katte. Mon det ikke også skulle kunne lade sig gøre at frembringe en perser eller en siameser uden hale? Teoretisk set skulle det let kunne lade sig gøre.

Om vi yderligere udvikler denne raceidé, kan vi komme til følgende resultat: Blandt de racekatte, der er accepteret inden for det internationale racekattearbejde af i dag, findes kun 3 grupper renrace – nemlig:

1. Européen med godkendte farvevarianter.
2. Angoraen eller perseren med godkendte farvevarianter.
3. Siameseren med dens gennem mutationer fremkomne maske-farvevarianter.

Følgende racer er opstået eller bevaret så oprindeligt som muligt ved krydsninger med egnede partnere af andre racer:

1. Abessinieren, model Nubisk kat (nu til dags er racen renavlet, men før i tiden parredes Abessiniere med gule og tickede Européer).
2. Burmesere, model ensfarvet brun kat fra Det fjerne Østen (til at begynde med anvendtes så godt som ene Siamesere som partnere, da de oprindelige kattes antal var forsvindende lille).
3. Russian Blue, model såkaldt Arkangelsk kat (en del katte ligger bag denne race, både ensfarvede blå Européer og kort-hårskatte med »udenlandsk kropsbygning«). Endnu råder der delte meninger om, hvordan denne kat skal se ud.
4. Chartreux, som egentlig er en renracet blå Europée eller éen som til tider er parret ud med blå eller blåcream langhårskatte.
5. Havana, ensfarvet rødbrun kat med en broget stamtavle.
6. Colourpoint – et produkt af sort og blå Perser parret med Siamesere, og som absolut ikke burde regnes som Perser.

Og til sidst »varianterne«:

1. Manx.
2. Rex.

Det er uden tvivl vigtigt at have kendskab til genetiken for alle de, der beskæftiger sig med disse ting, men hvis vi ville gøre genetiken til rettesnor ved bestemmelsen om de forskellige racers godkendelse, da måtte nok hele raceopdelingen omorganiseres. Opdræt af racekatte, sådan som den drives af os alle her, er vel først og fremmest en hobby, eller hvordan? Hvis vi derimod ville gå ind i den videnskabelige linie, skulle vel enhver opdrætter aflægge sin eksamen i genetik ved et universitet, før der kunne gives tilladelse til at opdrætte racekatte. Dette gælder naturligvis i endnu højere grad vore dommere. Men det er en anden historie.

Helsingfors, den 3. februar 1968.

Kate Stierncreutz

Nyhed!

Endelig et
vitaminpræparat
for katten

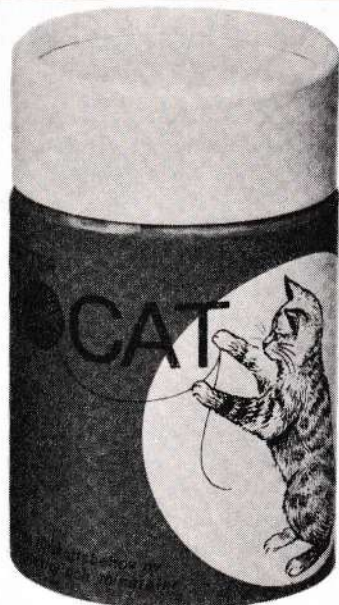
PROCAT

Fås på apotek, hos sports- og lædervare-
handlere samt stormagasiner

DOSERING:

1-2 piller daglig.

Ved særlig ensidig kost
(torskefiletspisere)
gives 3 piller daglig.

Generalagentur: Farm. Lab. FERRING A/S,
København
Producent: FERRING AB, Malmö

Ønsker De at deltage i udstillinger, bedes De rette henvendelse til sekretæren senest 6 uger før udstillingen finder sted. HUSK: Udstillingsanmeldelser til andre klubber SKAL ALTID INDSENDES TIL DERES EGEN KLUBS SEKRETÆR. - ALDRIG DIREKTE!

HUSK at stamtavler skal bestilles, inden killingerne er 3 måneder.

Vær med til at hjælpe klubben ved at skaffe nye medlemmer. Indsend navn og adresse på interesserede, der så vil modtage et gratis prøvenummer af „Hvæssebrættet“.

Sidste indleveringsfrist for stof og annoncer til næste nummer er **15. juli**.

Vi gentager listen over avlshanner i næste nummer, da den nu trænger til at blive ført

å jour. De avlshanner, der ønskes optaget på listen, bedes anmeldes til redaktøren inden 15. juli. Opgiv venligst navn og alder på katten, race, farve samt Deres eget navn og adresse.

BEMÆRK: JYRAK har fået ny stambogssekretær, ny sekretær og ny kasserer. Navne og adresser findes i adresselisten foran i bladet.

Til pinse, når skoven bli'r rigtig grøn - så håber vi, 1. pinsedag, at kunne samle et bredt udsnit af racekatte til en propaganda-udstilling i Ebeltoft. Vi har været heldige at få et dejligt lyst lokale på Hotel Skansen, lige midt i byens hjerte.

Forhåbentlig støtter mange medlemmer os ved at komme, vi må jo have penge i kassen, og desuden fremmer det jo interessen for racekatte.

Nærmere om dette udsendes snarest.
Gerda

SYGDOMME HOS VORE KATTE

I dette nummer sluttes dyrlæge Stadsvolds artikel om ovenstående emne.

Fra disse sygdomme vil jeg gå over til at fortælle lidt om virussygdomme hos katten. Som De måske ved er virus en organisme, der er endnu mindre end bakterier, og de kan kun iagttages ved hjælp af elektromikroskop, og medens man kan dyrke bakterier på forskellige næringssubstrakter, kan virus kun dyrkes i væv fra forskellige organer, f. eks. nyrer.

Af virussygdomme findes der mange hos katten, og den vigtigste er selvfølgelig katte-sygen, men desuden er der rabies, pseudo-rabies og en hel mængde virusarter, der forårsager sygdomme i luftvejen hos katten, og det første, der blev fundet her, var en virus, der blev kaldt pneumonitis virus, og i henved 20 år kaldte man alle sygdomme i kattens luftveje for pneumonitis, indtil man pludselig var i stand til at dyrke andre virusarter fra kattens luftrør, bronchier og lunger, og man ved, at der utvivlsomt er mange, som i løbet af nogle år vil blive fundet. Det er hos katten som hos mennesket, at man har mange forskellige influenza-vira.

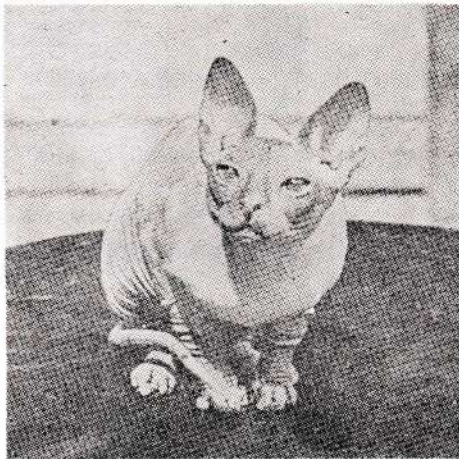
Jeg vil imidlertid vende tilbage til katte-sygen, som med god grund er den mest frygtede sygdom vi har, idet den hos killinger medfører døden i ca. 90 pct. af tilfældene og hos ældre katte i 50-60 pct. Kattene kan blive inficerede på alle mulige måder, dels ved direkte kontakt med syge katte, og dels gennem disses afføring, urin eller sekret fra næse og mund eller blot ved brug af samme børste eller kam, som har været anvendt til en inficeret kat. Sygdommen er kolossal smitsom og kan spredes i et område i løbet af ganske kort tid. I landsbyer ser vi ofte, at så at sige alle katte bliver udryddet af en sådan epidemi.

Inkubationstiden, d.v.s. den tid der går fra en kat er smittet og til sygdommen kommer til udbrud, kan variere fra et par dage

op til en uges tid. Sygdomsforløbet er ofte meget kortvarigt, idet katten tit dør 12-24 timer efter at de første symptomer på sygdommen har vist sig. Sygdommen varer sjældent mere end 5 til 7 dage.

De første symptomer er høj feber, som varer i et døgn, og derefter falder til normal temperatur det næste døgn og stiger derefter igen for at falde stærkt før katten dør. Når katten bliver syg, er den sløv og ligger slap hen uden at spise noget; ofte vil den gerne drikke rigeligt, men der optræder tit opkastninger og i løbet af et par dage stærk diarré, evt. med meget blod og slimhinderester fra tarmen. På grund af tarmbetændelse vil katten ofte være øm for berøring af bugen, og den vil ofte lægge sig på maven på et koldt underlag.

Hos ældre katte, som er mere modstandsdygtige over for sygdommen, vil der ofte gå flere dage, før de dør, og her kan man se flåd fra øjnene og også næseflåd, når luftvejene bliver angrebne.

Denne kat blev udstillet i Paris i 1930. Den har ikke et hår på kroppen og er en af de sjældne hårløse franske katte.

DANKAT

Ny bestyrelse.

Formand: Per Hilffing-Olesen,
Landsebakken 23, 2840 Holte.
Tlf. (01) 42 02 25.

Næstfmd.: Søren Martin Jensen,
Aboulevarden 70,
2200 København N.
Tlf. (01) 35 97 79.

Sekretær: Eva Hilffing-Olesen,
Landsebakken 23, 2840 Holte.
Tlf. (01) 42 02 25.

Kasserer: Ole Stadager,
Smørumvej 37, 2700 Brønshøj.
GIRO 6 37 74.

*

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:
Hans Bertelsen-Møller,
Tuxensvej 1A, 2700 Brønshøj.

Helge Rasmussen,
Islevgårds Allé 23,
2700 Brønshøj.
Tlf. (01) 91 20 15.

Lizzi Stadager,
Smørumvej 37, 2700 Brønshøj.

*

Suppleanter:
Folmer Melander,
Rådmand Billesvej 139,
2610 Rødovre.
Tlf. (01) 94 53 92.

Manon Rasmussen,
Islevgårds Allé 23,
2700 Brønshøj.
Tlf. (01) 91 20 15.

*

Sekretærens træffetid:

kl. 18.30 - 19.30

Brev fra Norge

Takk for brev som jeg fikk for lenge, lenge siden. Jeg arbeider så meget for tiden, at det er et ork å sette sig ned å skrive brev, når en kommer hjem.

Nu skal du høre, hvordan det går med Woodbine, eller Binni, som vi kaller henne. Sandt å si så var det en trøst å høre, at heller ikke dere var helt fornøyd med den lille Rex. Da jeg fikk se henne i lufthavnen, fremviste jeg årets lengste ansikt. Jeg hadde en sort, deilig liten ting å la din Endora i tankerne, og så fikk jeg en nesten noken, gråmeleret en, - nej, jeg glemmer det ikke. Dette ser ud til at rette sig heldigvis. Hun feller for tiden, og det ser ud, som hun bliver sort eller brunsort.

Hun er forøvrigt meget vakker. Et skjønt hode, en let og smekker kropp og den utroligste lange, tynne hale. Øyefargen er ikke helt ren, den er halvt grønn og halvt gylden i markerte ringer. Siamesekspertene sier, at dette også er tilfældet med Siam, men at dette vil rette sig når katten feller for annen gang. Jeg har ikke erfaring med noe av dette, så jeg må bare vente og se.

Jeg blev en smule forskrækket for noen uker siden. Binni begyndte å løpe så voldsomt, som jeg aldri har sett noen katt gjøre. Hun var da ikke enda 5 måneder. Jeg med katten under armen i strak gallop til veterinæren. Til min lettelse var der intet i veien. Han sa, at det sansynligvis var den store forandring i klimaet, som virket forstyrrende på hormonproduksjonen.

Hun er et lite sjarmetroll, og hun har sine lange »fingre« i alt. Det var en prøvelse for mig den første tiden. Jeg har jo ikke hatt »småbarn« i huset på 12 år. Nå tar jeg det mere rolig om jeg får mine bedste glass i hodet. Det er jo, når sandt skal sies, jeg selv, som har ladet skapdøren stå åpen. Bare en ting har jeg vanskelig for å glemme, nemlig at hun fisket op min elskede akvariesnegl »Bobby« og spiste ham. Ikke engang en anstendig begravelse ble det ham forundt.

Jeg var meget spendt på, hvordan min aldrende siameser ville ta imot den nye, om han ville bli sjalu osv. Han har jo vært enebarn i alle år. Dette var, som de fleste angstelser, overflødig. Han er rolig som en prest. Den som er sjalu, er Binni. Hun kan ikke tåle, at han blir kålet med. Hun er med andre ord, som piker flest.

Ellers går det veldig bra. Jeg venter klage fra na-

boerne i tasjen under over tramp og larm ved nattestider, og hvordan jeg skal få disse til å tro, at det er kattene, som leker, det ved jeg ikke. Det er ikke lov å holde hester i disse leilighetene nemlig.

Lev så vel!

Hilsen
Margit

Udstillinger:

På DARAKS udstilling i januar blev langhårskattene bedømt af fru Aina Junglander, Sverige, og korthårskattene af fru Elisabeth Eytzinger, Tyskland.

Bedste langhårskat og bedste langhårs ungdyr: Blå han Whopee of Great Yarmouth, ejer fru E. Ringsted. – Bedste korthårskat: CH. SAN-T-REE Dark Tobak, brunmasket siam han, ejer fru Anita Zeinoff. – Bedste korthårs ungdyr: Kabbarps Betsy, blå Europé hun, ejer fru Annelise Jensen.

Sydkattens udstilling i marts havde i år 3 dommere, nemlig for langhår: fru M. Ravel, Paris, siamesere: fru A. Fergusson, England, og øvrige korthårsklasser: fru Kate Stierncreutz, Finland.

Bedste langhårskat og bedste ungdyr blev endnu engang fru E. Ringsteds Whoope of Great Yarmouth. Denne blå han er bare 7 måneder gammel.

Bedste korthårskat: Fru Åse Nissens brunmaskede siameser hun: Int. Ch. Rangoon Afrodite. – Bedste korthårs ungdyr: Chokolademasket han, San-T-Ree Chocolate Zorba, ejer fru Gullvi Drevik.

Kommende udstillinger:

DANKAT, København:	27.–28. april
Oslo:	3.–5. maj
Frankrig, Compiègne:	1.–2. juni
Frankrig, Vichy:	12.–14. juli
DARAK, København:	30. aug.–1. sept.
Ørebro:	7.–8. sept.
RACEKATTEN, Kbh.:	4.–6. oktober
Frankrig, Paris:	25.–27. oktober
Belgien, Bruxelles:	9.–10. november
JYRAK, Århus:	16.–17. november
Stockholm:	7.–8. december

Dyrlæge- brevkasse

Kan ormemedlet PIPERAZINI oplagres i organismen, så kattene efter gentagne kure bliver syge?

Hvis man overholder de angivne doser og lader 10 dage gå mellem hver kur, vil der ikke være nogen fare for forgiftning. Hver tablet er på 300 mg. Til killinger gives 100 mg og til voksne katte 150 mg pr. kg kattevægt. Denne dosis gives i 3 på hinanden følgende dage. Kuren gentages efter 10 dage. En killing på 1 kg skal således have 1/3 tablet pr. dag i 3 dage, og en kat på 3 kg (voksen) skal have 1 1/2 tablet pr. dag i 3 dage. Kuren skal altid gentages efter 10 dage for at dræbe evt. udviklede larver. Midlet virker nemlig ikke på æggene.

Kan der opstå svage maveforgiftninger hos killinger på grund af afvaskning med Cloramin i sandbakker etc.?

Hvis bakkerne skylles efter inden brugen, skulle der ikke kunne ske noget. Der bruges 1 tablet til en spand vand, og bagekerne skal stå i blod ca. 1/2 time, for at midlet får tid til at virke.

Toftgaardens perserkatte

- blå, hvide og sorte efter import fra USA, England, Frankrig og Sverige samt eneopdrætter af europæisk korthår, bruntabby.

DR. B. GANNIK
Toftøjevej 31 B . Vanløse
Tlf. (01) 71 00 11

Er det rigtigt, at katte og killinger bliver særlig modtagelig for smitte i tiden lige efter katte vaccinationen. I bekræftende fald hvor længe?

Det gælder jo generelt, at dyrene er mere modtagelige over for sygdommen lige efter en vaccination, og man bør derfor altid skåne dem de første 14 dage.

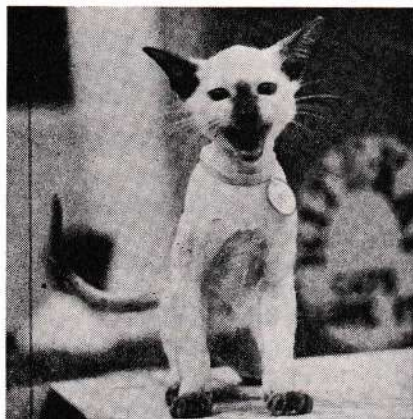
Findes der nogen konkret erfaring for, at den canadiske engangsvaccine skulle være mindre effektiv end den vaccine, man får à to gange?

Nej.

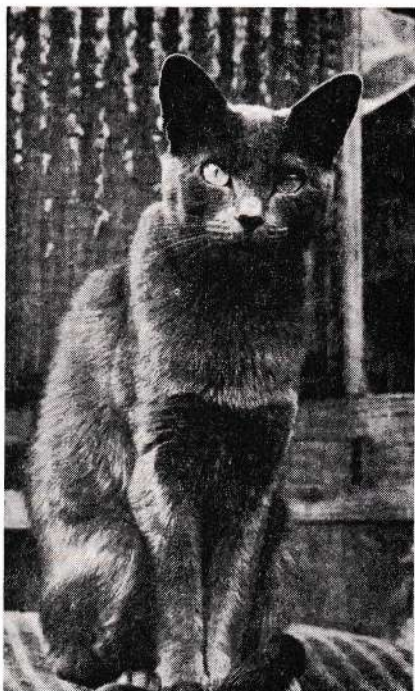
**SPØRGSMAL TIL DYRLÆGE-
BREVKASSEN**

indsendes til:

HVÆSSEBRÆTTETS redaktør
fru Henny Knudsen, Thehøj, Norup.

Chokolademasket hun, SABRIEN LAVINIA blev købt af fru Leygraaf, Holland på Kensington Kitten Show i London, hvor dette foto er taget.

Russian Blue hun, Janine Taras-Bulba, ejer og opdrætter fru A. Smis-de Bruyn. Holland

Stamnavn af Wie

Højt præmieret perseropdræt.
Skildpaddefarvet int. ch. blåcreme
bedste langhårs ungdyr 1967.

Flere vandrepræmier og
guldmedaljer.

Killinger lejlighedsvis til salg.

Fru Emilie Møller
Bag Fortet 31, Herlev, tlf. 94 56 97.

FOCUS PÅ FIFE'S GE

Det var Gerda Pedersen, JYRAKs mangeårige kassererske og formand for Sammenlutningen af Danmarks Racekatteklubber, der skrev »Hvæssebrættet«s referat af FIFEs generalforsamling i Paris. Vi har siden modtaget mange indlæg og breve fra hele Norden. Det er glædeligt, at så mange har villet give deres mening til kende om denne vigtige sag.

Carl-Frederik Nordane, Oslo, medlem af FIFEs udstillings- og disciplinærkomité, skriver:

Nej, søde Gerda, så dan er det dog ikke!

Du skriver i »Hvæssebrættet« nr. 3 - 1967 følgende:

»Blot vil jeg lige fortælle om fremgangsmåden ved FIFEs generalforsamling. Der er en dommerkomité, som tager sig af udarbejdelsen af nye racer m. v.

Desuden er der en arbejdskomité, som varetager de øvrige problemer. Forslagene, som vi indgiver, er inden generalforsamlingen gennemarbejdet af disse 2 komiteer, og ved generalforsamlingen bliver der gjort rede for, hvorfor der bliver sagt ja eller nej til diverse forslag. For mig at se, var det kun uvæsentlige ting, der blev sat under afstemning. Vi kunne så mænd lige så godt have sendt et spørgeskema til Paris. Ved disse sidste linier får jeg sikkert det halve Europa på nakken - blot mine skuldre kan bære det.«

Uden direkte at ville sætte mig på din nakke, vil jeg også fortælle lidt om fremgangsmåden ved FIFEs generalforsamlinger:

Indkomne forslag, nyheder fra hele verden hvad angår nye racer, standards, udstillingsteknik, reglementer, mægling i tvistsspørgsmål etc. behandles i løbet af året (pr. korrespondance og ved møder) henholdsvis af dommerkomiteen samt udstillings- og disciplinærkomiteen og fremlægges med kommentar og indstilling til FIFEs bestyrelse,

hvilke så fremlægger sagerne for FIFEs generalforsamling til afgørelse.

Generalforsamlingen består af repræsentanter (delegater) fra 11 europæiske lande, og det synes at have gået dig ganske forbi, kære Gerda, at *samtlig*e sager afgøres ved afstemning, sædvanligvis ved håndsoprækning. Der er intet i vejen for, at et land kan forlange skriftlig afstemning. Hvis altså et lands forslag ikke vinder frem, betyder det, at det efter demokratisk praksis er blevet nedstemt af mindst 6 lande.

FIFEs præsident leder altid generalforsamlingen med et åbent øje og øre for samtlige indlæg i en debat, og kan du, kære veninde, påvise et eneste tilfælde, hvor nogen er blevet nægtet at fremføre sit syn på en sag (i alt fald på de sidste 5 års generalforsamlinger, hvori jeg har deltaget), skal jeg personlig påtage mig at fremme den pågældende sag på ny.

Jeg er blevet anmodet om at komme med en kommentar til Gerda Petersens indlæg i sidste nummer af »Hvæssebrættet«, fordi jeg havde hvervet som tolk og referent ved FIFE's generalforsamling i København i 1966.

I den anledning skal jeg bekræfte, at det var et udtrykkeligt løfte fra præsidenten, dr. Balsigers side, at FIFE ville stille en *skandinavisk* tolk til rådighed for delegaterne ved fremtidige generalforsamlinger. Det har vel været i tillid til dette løfte, at Gerda Petersen, trods sine ringe sprogkundskaber, påtog sig hvervet at rejse til Paris som sit lands delegat. Der var altså ikke, efter hvad jeg har forstået, en officiel uvildig tolk til stede, og såvel Danmarks delegat som visse af de andre nordiske delegater kom til at stå i en ubehagelig situation, fordi de ikke var i stand til at følge forhandlingerne.

GENERALFORSAMLING

Man har senere hævdet, at der *var* skaffet en tolk, som skulle stå til rådighed for de skandinaviske delegater. Jeg har undersøgt sagen og fået oplyst, at den tilstedeværende tolk var medbragt helt privat af en af de svenske delegater, og at denne tolk nok oversatte fra skandinavisk til fremmede sprog, men ikke fulgte linjen op og oversatte den anden vej, hvilket må siges at være lige så vigtigt, hvis delegaterne skal kunne følge gangen i forhandlingerne. Naturligvis er det beklageligt, at så få nordiske delegater taler tysk eller fransk, men når alt kommer til alt, er der jo endnu færre på Kontinentet, som taler vore sprog.

De nordiske lande udgør en så tungtvæjende faktor i organisationen FIFE, at det må være et rimeligt krav fra vor side, at der tages hensyn til de sprogvanskeligheder, som nu engang er til stede, samt at engang givne løfter må overholdes, og de ting, som bliver fremsat fra Skandinaviens side, må respekteres og debatteres på ordentlig og parlamentarisk måde. Det kan umuligt være i overensstemmelse med parlamentarisk form, at de indsendte forslag på forhånd »sorteres« og – ganske særligt – »frasorteres« af en tilfældig komité bestående af et par personer eller tre, hvis interessefelt ligger i modsat retning af de indsendte forslag. FIFE er en europæiske organisation, i hvilken alle medlemmer er ligeberettiget og har samme krav på saglig behandling og afstemning af deres forslag. Når undtages det indbydende land kommer delegaterne rejsende mange hundrede kilometer for at deltage i mødet, og man må have krav på, at ALLE forslag bliver behandlet på selve generalforsamlingen og sættes under afstemning. Det har været hævdet fra præsidentens side, at »så blev man aldrig færdig«, men hvem har egentlig dekretet, at generalforsamlingen skal være et par timers aftenforestilling, hvor alle møder

trætte efter en hel dag at have rendt rundt på en eller anden udstilling? Det korrekte ville være at afsætte en hel dag til forhandlingerne, enten dagen før eller dagen efter den udstilling, som altid bliver holdt i forbindelse med generalforsamlingen. Så var der en rimelig chance for en fair behandling af alle indsendte forslag. Og folk, som rejser så langt for at deltage, kan også ofre en dag ekstra på at få en sømmelig og korrekt generalforsamling ud af det.

Til slut: Efter at have læst generalforsamlingsrapporten sidder man nu tilbage med en forstemmende følelse af tendensiositet og nid fra visse sider, bevidste forsøg på desavouering og forhåndsftaler i de om middagen foregående komité- og bestyrelsesmøder, hvorefter enhver møder om aftenen med kniv mellem tænderne for at kæmpe for sin egen eksistens og bekæmpe sidemandens. Det er lige så beskæmmende at måtte erkende, at dette foregår inden for de skandinaviske lande.

Jeg tror det er uomtvistelig nødvendigt, at man inden for Nørden kommer til enighed om et samarbejde, som kan give os den parlamentariske arbejdsform, vi hylder heroppe, og at vi i fremtiden optræder under et fælles nordisk banner – ikke for at kræve magt, men for at kræve den ret, som så mange af os føler hidtil er blevet os nægtet på grund af for meget autokrati. Vi har jo lov til at forbeholde os vor stilling.

Eva Rothenborg

Birger Lilliestrand skriver:

– FIFEs generalforsamling bliver, hvad de tilsluttede medlemslande gør den til.

Visse grundlæggende principper må dog findes, blandt andet en procedureordning som alle kan enes om.

Forslag skal fremlægges med ordentligt klarlagte motiver (man må dog være med-

vidende om, at international praksis ikke er helt i overensstemmelse med vor nordiske).

Protokoljustering skal ske af dertil udtagne, og denne justering bør ske på et så tidligt stadium, at de udtagne har mødet i frisk erindring.

I København fastslog man, at dommer- og dicipinkomiteerne kunne forelægge bestyrelsen forslag, men ikke var beslutningsdygtige. Bestyrelsen skal efter sagens forberedelse fremlægge forslaget på generalforsamlingen, og denne skal afgøre spørgsmålene gennem afstemning i den rigtige række følge.

De beslutninger, der tages, bør være vel gennemtænkte, og en delegat, som fremkommer med en afvigende mening, skal ikke klassificeres som værende uønsket eller oppositionel.

Som eksempel kan nævnes, at spørgsmål om udstillingsafgifter behandles i Bern, og at Sveriges delegat da ikke tiltrådte forslaget. Norges delegat kritiserede denne opfattelse meget stærkt og udtalte blandt andet, at SVERAKs delegat manglede samarbejdsvilje. – I mellemtiden (2 år) frem til generalforsamlingen i Paris, var virkningerne af Bern-beslutningen blevet så ubekvemme og økonomisk kendelige, at samme norske delegat i Paris – uden for dagsordenen – fremførte et forslag om at ophæve Bern-beslutningen.

Efter min mening har signaturen »Gerda« på fuldkommen rigtig måde opfattet, hvad der foregik på generalforsamlingen i Paris.

Birgir Lilliestrand

Fra Finland har vi modtaget:

I de sidste år har man på flere måder været bekymret og misfornøjet over de skan-

dinaviske landes stilling inden for den europæiske samorganisation for kattesport. Man har syntes, at kontakten mellem de nordiske landes landsforeninger og FIFEs bestyrelse ikke har været, hvad den burde være.

År for år vokser interessen for racekatte. Optrættervirksomheden udvikles såvel kvantitativt som kvalitativt – nye klubber dannes, og fordringerne til såvel dommere som administrative ledere inden for kattesporten bliver stadig højere. Man har derimod ikke kunnet skønne en tilsvarende udvikling inden for FIFE, og formerne for dens virksomhed synes i dag at være i store træk de samme som i begyndelsen af dette årtiende.

Allerede for ca. 6 år siden udtalte den finske racekatteforenings grundlægger, daværende ordfører Hugo Arokanto, ønsket om, at de nordiske lande skulle danne deres egen sammenslutning inden for FIFEs rammer. Man skulle affatte forslagene til FIFE sammen og sende en repræsentant for hele Norden til generalforsamlingen og i øvrigt virke for en for kattesporten fremmede, enig nordisk blok.

Hvor gerne vi end ville deltage på melleuropæiske udstillinger, er dette jo næsten umuligt på grund af de gældende karantænebestemmelser, og de nordiske lande er derfor henvist til deres egen kreds. Af forskellige grunde blev direktør Arokantos projekt aldrig realiseret, og derfor kunne man måske sige, at Skandinavien – i hvert fald delvis – selv er ansvarlig for den stilling, man befinder sig i i dag.

Det er givet, at det i højeste grad er ønskværdigt, at en nær kontakt og gode forbindelser mellem på den ene side Mellemeuropa og England og på den anden side Norden

Pension FOR
KATTE
HUNDE
FUGLE

Århus Dyrepension

Viaduktvej, Viby
Telefon Århus 14 77 88

opretholdes og udvikles, men det er også af uvurderlig betydning, at virksomheden inden for hvert enkelt land samt de grupper af lande, som geografisk og sprogligt hører til samme enhed, samordnes. Hvad man for enhver pris må undgå er, at personligt fjendskab og private fejder, af hvilken art de end måtte være, splitter »kattefolket« i separate grupper. Når noget sådant sker, er det et bevis på de pågældendes bristende interesse for helheden. Personlige sympatier og antipatier bør ikke gives frit spillerum.

Mentaliteten hos skandinaver og europæere, bosat i Centraleuropa, er som bekendt meget ulig hinanden. Vi nordboer er – i lighed med vore forfædre, vikingerne – frihedselskende og oppositionslystne, medens man hos mellemeuropæerne ser en tydelig tendens til passivt at lade sig lede af en gruppe viljestærke personer, som man endda gerne vil idealisere. Måske kan netop denne psykologiske faktor forklare, hvorfor man i den seneste tid har haft afvigende opfattelser af, hvordan virksomheden inden for kattesporten skal udføres. Man kan forklare dette på hvilken måde man vil – faktum er, at det nu er på tide, at den skandinaviske kattesport slttes sammen.

Helsingfors, i februar 1968.

Kate Stierncreutz

Mangt og meget undrer en nordbo, som overværede en FIFE generalforsamling i Paris i sommer.

Med ørerne på stilke og fortættet koncentration prøvede man at opfatte alle afgørelserne i hvert spørgsmål – og som sproglig student (med ug i fransk) burde man have haft visse forudsætninger – men man gik derfra med uoplyste og uløste spørgsmål. En flad fornemmelse, som jeg tror deles af adskillige andre nordboer.

Svenskerne fik god assistance i en komplet og upartisk oversættelse ved fru Kronwall. Danskerne fik ikke den samme støtte. Hvert land burde nok have sin tolk, så der ingen sproglige tvivlsspørgsmål kan blive.

Afstemningerne forekom rodede, idet man

snart formulerede spørgsmålet på én måde, snart formulerede det stik modsat, så der nu skulle stemmes modsat for at kunne forsvare sin indstilling til spørgsmålet.

Sådanne forhold er vildledende, og afstemningerne bliver misvisende.

Jeg hæftede mig især ved to af vore spørgsmål, som også blev utilfredsstillende afgjort:

Der blev holdt fast ved, at 3 måneders reglen for udstedelse af stamtavler skulle overholdes (medmindre der forelå bevislig sygdom som årsag til forsinkelsen af stamtavlerekvisitionen), men om dette blev ført til protokol, er usikkert, da det kom som noget privat eftermumlen efter den egentlige behandling.

Det forekommer aldeles urimeligt og skadeligt for racekatteopdrættet, at ægte katte skal gå stambogsløse resten af deres liv p.g.a. travlhed eller sløsethed hos deres ejere/opdrættere. En sådan forsinkelse burde man kunne betale sig ud af – til gavn for katten, dens fremtidige ejer, racekattefolkenes anseelse udadtil, hvor man ikke forstår vor ejendommelige hang til at gå op i petitesser – samt til advarsel og eftertanke hos opdrætteren og til gavn for hans klub, som får flere penge i kassen.

En mærkelig indstilling kom til orde, da en veterinær-professor hævdede, at Rex-katten ikke var en race, men en pelstype! – Hvad så med vore stakkels perserkatte – er de så også kun en pelstype?

En race defineres som en underart af en gruppe individer, som på samme alderstrin viser nøje overensstemmelse i bygning, og som ved parring frembringer frugtbar afkom. Racer kan være geografiske eller biologiske, d.v.s. at det ydre miljø – enten af geografiske eller biologiske årsager – har betinget, at individer af overensstemmende karakter har parret sig og derved i generationer har frembragt individer af lignende karakterer som forældrene.

I tilfældet »Rex« er det jo netop en sådan »geografisk« race, idet mennesker bevidst
(*Fortsettes side 16.*)

Nordisk Manx og Europé ring

af Börje Erling-Glaad

I april 1967 samledes i Surahammar, Sverige, en del Manx- og Europé-ejere fra både Sverige og Norge. Alle havde én ting tilfælles, nemlig en brændende interesse for begge racerne Manx og Europé. Man var samlet i den bestemte hensigt at forsøge at skabe noget nyt, noget positivt for begge katteracerne. Mødets leder var Lars-Olov Ohlzon, viceordfører i Mellemsvenska Ratkattklubben. Sekretær på mødet var Vestfold Rasekatt-klubbs dygtige og energiske sekretær fru Jack Bjønness, Tønsberg.

Mødedeltagerne var alle enige om, at de to pågældende racer alt for længe var blevet tilsidesat og behandlet som stedbørn inden for kattesporten. Man har til og med i katteklubs kredse rynket på næsen af disse racer og kaldt dem slet og ret for »gårdkatte«.

Der findes jo både langhårede og kort-hårede »gårdkatte«, men de førstnævnte går alment under betegnelsen PERSERE! Hvorfor i alverden skal så ikke den korthårede variant kendes som EUROPÉ? Européen har en af FIFE fastslået standard og forekommer i så godt som alle farver og tegninger ligesom Perserkatten samt desuden i tigerstribede varianter.

I dag ser man i Sverige flere og flere Européer, hvoraf den bruntabby farve dominerer. Disse har allerede i nogle tilfælde fuld stamtavle, og i mange tilfælde næsten fuld. Der findes et mindre antal hvide, både med gule og med blå øjne, og op til 2 fulde generationers stamtavle er også nogle få sorte med registrerede forældre, samt brun-tigrede, silvertigrede, skildpadde og hvidt samt rødtabby. Dette er et godt materiale at begynde med. Det har imidlertid vist sig, at det er meget svært at rekruttere novicer til racens fortsatte udvikling. Netop dette at få novicer godkendt er nødvendigt og livsvigtigt. Sker der ingen nyanskaffelse af avlsmateriale inden for racerne, er man henvist til indavl, hvilket i og for sig går an, men kun til en vis grænse.

Inden for alle de nordiske lande findes der opdrættere, der er varmt interesseret i

(Fortsættes side 14.)

Racekatte i Sydafrika

af L. B. Emery, Rand Cat Club

Racekattesporten i Sydafrika startede for alvor i 1949. Også før den tid var der katte med stamtavle her, men det har ikke været muligt at skaffe oplysninger om deres baggrund.

I øjeblikket er der 5 klubber i landet, og alle arrangerer en udstilling om året (en af dem har 2 om året). I løbet af de sidste få år har der været en betydelig fremgang i interessen for racekatte. Mange er blevet importeret fra England, heriblandt næsten alle farver siamesere, nogle abessiniere, burmesere, persere og russian blue. Sidste år ankom den sjældneste af dem alle, korat katten, hertil – et par, der allerede nu er begyndt at få afkom. Den første abessinier blev født her i 1965, og siden da er der kommet adskillige. En rød abessinier han, importeret fra Rhodesia, har hjulpet med til at styrke dette opdræt.

Russian blue var næsten forsvundet fra vore udstillinger, men sidste år blev der importeret et par, og der er nu udsigt til, at denne dejlige race igen vil blive repræsenteret. Endnu er de for unge til at bruge i avlen.

Langhårskattene er ikke så populære som korthårskattene, og mange af langhårsopdrætterne har opgivet, hovedsagelig på grund af manglende tid til soignering, men også fordi vort klima er temmelig varmt til disse dejlige dyr.

Medlemstallet i klubberne stiger for hvert år. Den største klub har et medlemstal på over 400, og den mindste på omkring 100, og det er ganske godt, når man tænker på, at kattesporten stadig er relativ ny her.

Udstillerne bliver også flere for hvert år, hvilket er et godt tegn på, at racekattene bliver mere og mere populære. Alle klubber har et stort antal vandrepræmier. Også kokarder er udsat til klassevindere.

Vort klima gør det let for ejere af katterier. Der er aldrig så koldt, at det er nødvendigt med kunstig varme, og aldrig så varmt, at kattene får hedeslag. Mine egne katte lever i det fri hele året i store huse med store løbegårde til, og sådan er det i de fleste katterier. Mine killinger bliver født ude i specielle killingerum, der kan opvarmes, hvis det skulle blive nødvendigt, men i de mange år, jeg har opdrættet, har det aldrig været nødvendigt.

Vi har vore problemer med hensyn til sygdomme ligesom i andre lande: Katte-influenza er holdt nede ved hjælp af vaccination og re-vaccination. Pneumonitis opstår sæsonbetonet, men taget i starten forårsager den ikke så meget besvær. Tæger og lopper er et problem i sommermånederne på grund af varmen, men vi har alle lært, hvordan vi skal behandle dem.

Vore dommere gennemgår en meget svær optræning, før de får lov til at dømme officielt på en udstilling. Et helt år må man følge lektioner og demonstrationer en gang ugentlig, før man kan tage sin endelige dommereksamen. Sådan er det i hvert tilfælde i Transvaal. Jeg kan ikke med sikkerhed sige, hvordan det er i de andre provinser, men jeg antager deres metoder er meget lig vore.

Vore udstillinger følger udstillingsregler, der er meget lig dem, der bruges i England, dog med forskellige undtagelser og tilføjelser, som vi finder er mere passende for vore specielle behov og forhold. Vore standarder følger også Governing Councils, skønt vi har fundet det nødvendigt at anerkende endnu 2 racer, som, vis det bliver vedtaget af alle klubber, vil få et nummer og få tilladelse til at deltage i fremtidige udstillinger.

Alle katte og killinger, der deltager i udstillinger, skal være registrerede, og vi har vor egen stambog, der dækker hele Sydafrika. Vore udstillingsregler kræver, at alle katte er vaccineret mod kattesygge, og datoen

på vaccinationsattesten må ikke være over 12 måneder gammel. Nogle ubehagelige oplevelser efter udstillinger for nogle år siden har fået klubbernes bestyrelser til at vedtage dette som en fast regel, og det er nu blevet accepteret af alle som en selvfølge.

Der er betydelige afstande mellem de forskellige klubdestinationer, og man må for det meste rejse med fly. Den korteste afstand er 400 miles (650 km) og den længste 1000 miles (1650 km), så vore katte bliver vant til lufttransport, og denne metode er brugt både når kattene skal sendes til parring og på udstillinger.

Hvis den store fremgang i publikumsinteresse fortsætter, som den har gjort gennem de sidste 4 år, vil racekattesporten her snart blive både stærk og velfunderet og efter vor mening i stand til at konkurrere med den bedste hvor som helst i verden. Hele vort avlsmateriale stammer fra England, og med omhyggeligt avlsarbejde er vore nuværende katte helt på højde med standarden og i stadig bedring, idet der importeres nyt blod og nye linier.

Mange af vore dommere og opdrættere besøger udlandet af og til, og på den måde er vi i stand til at holde os à jour. Jeg håber selv at kunne rejse til England i år, og det er min hensigt at besøge så mange katterier som muligt og lære om de nye racer, som vi endnu ikke har fået til Sydafrika.

Nordisk Manx

(Fortsat fra side 12)

Manx og Europé, men alle disse mennesker er *isolerede*. De ved vor lidt om, hvilke andre, der også arbejder med disse racer både i deres eget land og inden for Norden. Det er derfor glædeligt, at man har taget initiativ til et nordisk samarbejde, så alle Manx- og Europé-ejere, hvor de end befinder sig, og hvilken klub de end tilhører, får mulighed for at benytte avlshanner, købe eller bytte sig til killinger på lempelige vilkår og blive ført à jour med med, hvad der sker med racerne overalt i Norden.

Nordisk Manx- og Europé-ring er ikke på nogen måde en *ny klub*, og man sætter som betingelse for medlemskabet, at vedkommende først og fremmest skal være medlem af en nordisk FIFE-tilsluttet klub. Ringens formål er at arbejde for en hurtig og effektiv udvikling af Manx- og Europé-racerne og for et intimt samarbejde mellem klubber og enkeltmedlemmer, samt over vore nordiske grænser at skabe et kammeratskab i en dyrevenlig ånd.

Ringens første opgave vil blive at skabe et nordisk register over samtlige katte af de pågældende to racer. Samtidig med indmeldelsen i ringen, vil hvert medlem få udleveret et antal indregistreringskort svarende til antallet af katte, han eller hun ønsker optaget i registret. Disse udfyldes med alle ønskelige oplysninger og tilbagesendes til kassereren, der så skriver dem af i 4 eksemplarer, et til hvert register i de nordiske lande. Disse registre skal varetages af en ombudsmand i hvert land. Hvert år vil der blive afholdt et møde i forbindelse med en international udstilling, og her vil alle de problemer, der i årets løb er opstået, blive diskuteret og søgt løst.

De, der ønsker at blive medlem af ringen skal blot indbetale 10 sv. kr. på postgiro-konto 44.38.49 under adresse: Nordisk Manx- og Europé-Ringen, kasserer fru Margit Ohlzon, Ringgatan 55A, Karlstad, Sverige (tlf. 054/858 39) – samt på talonen angive hvor mange katte, der ønskes registreret i det nordiske register.

Adresserne på de nordiske ombudsmænd er:

NORGE: Fru Jack Bjönness, Søndre Nes, Jersøy p. å. Tønsberg, Norge.

SVERIGE: Börje Erling-Glaad, Polishuset, Surahammar, Sverige.

FINLAND: Frk. Irmeli Nenonen, Topeliusgatan 7B, 24, Helsingfors 25, Finland.

DANMARK: Fru Birgitte Gannik, Toftøjevej 31B, Vanløse, Danmark.

Til avlstjeneste

Brunmasket siamhan
CAO AF WELLINGTON
Anna og Aksel Danielsen
Essiggård, Essig pr. Rønde,
tlf. (06) 36 70 33

Blåmasket siamhan
CH. RANGOON BLUE EROS
E. Kristoffersen
Bøgevej 52, Hinnerup,
tlf. (06 - 19 71 11) 316

Blåmasket siamhan
Int. ch. **ARILD BLUE AF INI**
Irma Enø Pedersen
Grenåvej 156, Århus N.

Lillamasket siamhan
SALWEEN BLUES LILLA FELIX
Maya Høgild
Hem pr. Skanderborg,
tlf. Yding 79

Blå burmahan
CH. BALLARD SULLIVAN
Gerda og Hans Pedersen
Vesselbjergvej 25, Hadsten
tlf. (06 - 19 41 11) 330

Brun burma
SILKEBORGS COGNAC
V. Lauridsen
Sensommervej 85, Skjærbæk

Blå perser
Int. ch. **VITA GRANDES SOLITARIO**
Dr. B. Gannik
Toftøjevej 31B, Vanløse,
tlf. (01) 71 00 11

Hvid perser med gule øjne
EROS AV ØSTERGYLDEN
Dr. B. Gannik
Toftøjevej 31B, Vanløse,
tlf. (01) 71 00 11

Bruntabby eur. korthår
Int. ch. **SPRING MOUNTAIN HAPPY**
Dr. B. Gannik
Toftøjevej 31B, Vanløse,
tlf. (01) 71 00 11

Brun burmahan
ch. **SAMMY VON BERG**
Grethe og Helmuth Jensen
Hostrupvej 28, Kolding,
tlf. (055) 2 46 51

Opdrættere

Stamnavn **VON BERG**
Burma-opdræt, killinger til salg.
Grethe og Helmuth Jensen
Hostrupvej 28, Kolding,
tlf. (055) 2 46 51

Stamnavn **ESSIGGÅRD**
Opdræt af brune-, blå- og
chokolademaskede siamesere.
Aksel og Anna Danielsen
Essiggård, Essig pr. Rønde,
tlf. (06) 36 70 33

Stamnavn **INI**
Opdræt af siamesere m/ blå og brun maske.
Irma Enø Pedersen
Grenåvej 156, Risskov

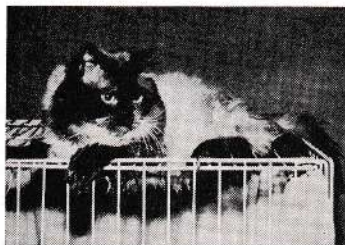
Stamnavn **KRONG-CHEEP**
Opdræt af lillamaskede siamesere.
Maya Høgild
Hem pr. Skanderborg, tlf. Yding 79

Stamnavn »TAMIKO«

Opdræt af Coulourpoints
katten med det blide temperament.

Til avlstjeneste

Int. ch. **BRIARRY ZOPAB**
Jane og Kurt Petersen
Møddebrovej 11, Solbjerg pr. Århus C.
Tlf. (06 - 18 21 11) 507

FOCUS

(Fortsat fra side 11)

har isoleret og parret overensstemmende individer med hinanden i så mange generationer, at afkommet konstant er en reproduktion af forældrene i alle væsentlige karakterer.

Desuden er jo ikke alene pelstypen konstant, men også form og bygning af Rexkatten reproduceres i afkommet – ligesom perserracens type gør det (i mere eller mindre udpræget grad).

Det er altså i høj grad muligt for mennesker at skabe nye racer kunstigt.

Man studser ved en sådan indstilling til de forskellige spørgsmål og får grimme tanker om, at usaglige ting som personlige sym- og antipatier kan have indflydelse på afgørelserne. Et stadigt tilbagevendende indtryk, når man færdes i kattefolks verden. Kun hos et fåtal kommer *sagen* i forgrunden. Et trist perspektiv! – Men tilbage til FIFE: Det samlede indtryk var atter, som om man overværede en teaterforestilling – et blændværk for de ubegavede – ikke ulig »Kejserens nye klæder«! – – –

Jeg erklærer mig herved som ubetinget tilhænger af en nordisk underafdeling af FIFE med større selvbestemmelsesret, så problemerne kan blive ordentligt belyst og løst af fornuftige mennesker. Vi er ikke tjent med den »service«, vi nyder fra vort allerhøjeste katteråd.

Vi bør have et underudvalg, som kan løse vore problemer – her og nu.

B. Gannik
(Jyrak)

Var det ikke bedre, vi dannede en Skandinavisk sammenslutning og *samarbejdede* med FIFE og GCCF. For øjeblikket kan stemningen vist sammenlignes med et hjem, hvor der er voksne børn.

Børnene vil have selvbestemmelsesret og synes, at forældrene er gået i stå på et ret tidligt tidspunkt. Altid uforstående og fulde af kritik for det nye.

Forældrene vil ikke have lavet om på hverdagen, alt skal følge samme rytme som ved ægteskabets indgåelse.

Men flytter børnene hjemmefra, så vokser en helt ny forståelse frem hos begge parter. I børnenes øjne er forældrene nu vældig rare og flinke, og deres meninger er jo dannet af tidligere erfaringer. Rigtigt for forældrene, men ikke altid for børnene, men som nu kan respektere dem.

Forældrene ser nu, at børnene sandelig er i stand til at tage vare på sig selv, og selv om de tit har skøre ideer, passer de netop for den nye tidsalder, som børnene er vokset op i.

Det, vi ønsker, er netop et godt forhold til racekatteorganisationer. Men vi vil gerne have selvbestemmelsesret. Det, der er rigtigt for det sydlige Europa, kan ofte slet ikke tilpasses nordiske forhold. Og så er det, utilfredsheden vokser frem.

Gerda

CHINCHILLA

og kamé perserkillinger

specielt blidt temperament

Fader: Int. ch. Peter af Øresundshøj

Guldmedaljer

Til avlstjeneste

Eva Hifling-Olesen

Landsebakken 23 – Holte

Telefon Holte (01) 42 02 25

KATTE-

artikler er min hobby . . .

★

Alt til kattens pleje:

BØRSTER - KAMME - SHAMPOO

★

Vitaminer:

FELLGLANZ - BONEFORT - PROCAT -
KIT-ZYME - KATTEGRÆS

★

KRADSETÆER

★

Kat-bag - Transport-boxe - Fødekasser

★

KATTEKURVE og SENGE, store og små
Halsbånd - Seler - Liner, også med sten -
Madskåle - Legetøj

Kattesand »KATRINE« gråt - »CAT-LITTER« rødt

KATTENS LIVRET: Epro's tørret kød

LATZ - FEBON

★

(Postordrer besørages)

KIT * BAG

JERNBANE ALLE 60 - 2720 VANLØSE - TLF. (01) 74 06 60

- alle
kattevenner
er
velkomne
i

Jydsk Racekatte Klub

Stiftet 1934

Anerkendt af
Fédération Internationale Féline d'Europe

Klubbens sekretariat anviser adresser på
opdrættere og ejere af avlshanner

Bladet »Hvæssebrættet«
sendes medlemmerne gratis

**En klub i trivsel -
en klub, der arbejder for kattens vel!**